

[Indenrigsministeren.]

leddet overbygning og uden synderlig vidtgående styringsmuligheder for det centrale organ lægger tværtimod op til en omfattende dobbeltadministration og til en række vanskeligheder ved kompetenceafgrænsninger. Det vil helt uundgåeligt føre til ineffektivitet. Jeg forstår også, at de konservative står helt alene med deres eget forslag.

Vi er alle enige om, at hovedstadsreformen er en hastesag, og at vi ikke over for vælgerne kan være bekendt at trække den i langdrag; det har partiernes ordførere sagt, det udtrykte folketingsudvalget i sin beretning i september i år, det siger hr. Niels Helveg Petersen i sin fremsættelsestale, og selv har jeg sagt det gentagne gange. Det haster også, fordi der må foreligge en tilkendegivelse om nyordningens struktur, før forslagene om trafik, vandforsyning osv. kan udformes endeligt.

Jeg kan for min del love, at jeg vil yde udvalget fuld saglig medvirken i det kommende arbejde. Det må i alt fald være muligt at finde en løsning, der vil være væsentlig bedre og ikke bare væsentlig, men langt bedre end de forhold, hovedstaden lever under i dag.

Jeg vil være så meget optimist, at jeg tror på, at vi i et redeligt samarbejde kan finde den løsning. Lykkes det, kan vi formentlig trygt spare os debatten om den ene eller anden fremgangsmåde, om tyveri eller stjæleri eller provokation, og hvad vi i vores opfindsomhed kan finde på.

Jeg afventer optimistisk det resultat, som udvalget kommer til i det kommende udvalgsarbejde.

Ove Hansen: Jeg er ligesom indenrigsministeren tilfreds med, at regeringens lovforslag er genfremsat uændret; det finder jeg fornuftigst og mest korrekt.

Men jeg har ligesom indenrigsministeren bemærket, at det i bladudtalelser er kommet frem, at det radikale venstre og venstre har været utilfreds med genfremsæt-

telsen af uændrede forslag. Jeg forstår ikke denne utilfredshed.

Siden lovforslagene var til behandling i folketinget sidste vinter, har vi haft et meget grundigt og meget omfattende udvalgsarbejde, og det er min opfattelse, at vi nåede særdeles langt under dette udvalgsarbejde. På mange områder kunne vi konstaterer forståelse og enighed; det gjorde sig gældende vedrørende udligningsordningerne såvel på det kommunale som på det amtskommunale plan, og det anser jeg for at være særdeles vigtigt.

Noget tilsvarende gjorde sig gældende vedrørende boligministerens forslag om den regionale planlægning i hovedstadsområdet. Udvalget var enig i, at denne planlægning er meget betydningsfuld, og de bestemmelser, der findes i lovforslaget, vandt da også tilslutning i udvalget.

Når vi ikke nåede til ende med udvalgsarbejdet i forrige folketingsår, skyldes det, at synspunkterne var forskellige i udvalget med hensyn til det overordnede organ, der skulle forestå styringen.

Fra regeringens og mit partis side fandt vi, at ét amtsråd for hele området skulle forestå styringen, medens medlemmer fra de øvrige partier ønskede at oprette et særligt hovedstadsråd som overordnet organ, altså en treleddet hovedstadsordning.

Det skal naturligvis erkendes, at det var et vigtigt punkt, der ikke kunne opnås enighed om, men vi var dog alle i udvalget enige om, at vi i det nye folketingsår skulle arbejde videre med forslagene og tilstræbe en løsning og, må jeg tilføje, en løsning, der kunne samle et så stort flertal som muligt.

På baggrund af det, jeg her har sagt, synes jeg, det er helt rimeligt, at indenrigsministeren og boligministeren har genfremsat lovforslagene uændret. Jeg ville have fundet det mere uheldigt, om ministrene havde foretaget ændringer; det ville være at foregribe udvalgsarbejdet. Jeg betragter de forslag, vi har her, som en igangsætningstilladelse til udvalgsarbejdets påbegyndelse.